ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2018

Vyhlásené: 29. 12. 2018 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

406

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že v súvislosti s nadobudnutím platnosti Mnohostranného dohovoru na zavedenie opatrení na zamedzenie narúšania základov dane a presunov zisku súvisiacich s daňovými zmluvami (oznámenie č. 339/2018 Z. z.) sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Japonskom o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu (vyhláška č. 46/1979 Zb.).

V zmysle článku 35 dohovoru tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú účinnosť

a) v súvislosti s daňami vyberanými zrážkou pri zdroji zo súm vyplatených alebo pripísaných nerezidentom, ak skutočnosť vedúca k vzniku takýchto daní nastala 1. januára 2019 alebo po tomto dátume, a

b) v súvislosti so všetkými ostatnými daňami uloženými týmto zmluvným štátom pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi sa 1. júla 2019 alebo po tomto dátume,

c) bez ohľadu na písmená a) a b) tohto bodu článok 16 dohovoru nadobudne účinnosť v súvislosti so zmluvou pre prípad predložený príslušnému úradu zmluvného štátu k 1. januáru 2019 okrem prípadov, ktoré k uvedenému dátumu neboli spôsobilé na predloženie podľa zmluvy ešte pred jej úpravou podľa dohovoru, bez ohľadu na zdaňovacie obdobie, ku ktorému sa tento prípad vzťahuje.

ZMENY A DOPLNENIA

Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Japonskom o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu (vyhláška č. 46/1979 Zb.) v súvislosti s nadobudnutím platnosti Mnohostranného dohovoru na zavedenie opatrení na zamedzenie narúšania základov dane a presunov zisku súvisiacich s daňovými zmluvami (oznámenie č. 339/2018 Z. z.)

1. Existujúci text preambuly zmluvy „prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu“ sa nahrádza nasledovným znením článku 6 ods. 1 a 3 dohovoru:

„želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovej povinnosti (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré takáto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín)“.

2. K existujúcim ustanoveniam článku 1 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 3 ods. 1 dohovoru v znení upravenom článkom 3 ods. 3 dohovoru:

„Na účely zmluvy príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu. Ustanovenia tohto odseku sa v žiadnom prípade nebudú vykladať tak, aby mali vplyv na právo zmluvného štátu zdaniť rezidentov tohto zmluvného štátu.“.

3. Článok 4 ods. 3 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 4 ods. 1 dohovoru v znení upravenom článkom 4 ods. 3 písm. e) dohovoru:

„Ak v dôsledku ustanovení článku 4 ods. 1 zmluvy osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jedného zmluvného štátu, potom príslušné úrady týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy.“.

4. Článok 5 ods. 3 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 13 ods. 2 dohovoru:

„Bez ohľadu na článok 5 ods. 1 a 2 zmluvy má sa za to, že výraz „stála prevádzkareň“ sa nevzťahuje na

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávanie tovaru patriaceho podniku,

b) tovar patriaci podniku, ktorý je uskladnený iba ako zásoba, na výstavu alebo dodanie,

c) tovar patriaci podniku, ktorý je uskladnený iba na spracovanie iným podnikom,

d) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva iba na nákup tovaru alebo na zhromažďovanie informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva pre podnik iba na účel reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,

f) montáž vykonávanú podnikom jedného zmluvného štátu v spojení s dodávkou strojov alebo

zariadení z tohto zmluvného štátu do druhého zmluvného štátu,

g) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne na účely vykonávania akejkoľvek činnosti v mene podniku,

h) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne pre akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) až g);

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písmena h) celková činnosť trvalého miesta výkonu činnosti predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.“.

5. K existujúcim ustanoveniam článku 5 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 13 ods. 4 dohovoru:

„Článok 5 ods. 3 zmluvy (po úprave podľa článku 13 ods. 2 dohovoru) sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a

a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení článku 5 zmluvy, alebo

b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvoma podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.“.

6. Článok 5 ods. 4 a 5 zmluvy sa nahrádzajú nasledovným znením článku 12 ods. 1 a 2 dohovoru:

„1. Bez ohľadu na článok 5 ods. 1 a 2 zmluvy, ale s výhradou odseku 2 tohto bodu, ak osoba koná v zmluvnom štáte v mene podniku a pritom v rámci tejto činnosti obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú

a) v mene podniku, alebo

b) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní alebo ktorý má podnik právo používať, alebo

c) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré takáto osoba vykoná pre podnik, okrem prípadov, keď tieto činnosti, ak boli vykonané podnikom prostredníctvom trvalého miesta výkonu činnosti tohto podniku v tomto zmluvnom štáte, nebudú dôvodom na to, aby sa toto trvalé miesto výkonu činnosti považovalo za zakladajúce stálu prevádzkareň podľa definície stálej prevádzkarne uvedenej v článku 5 zmluvy (v znení úprav podľa dohovoru).

2. Odsek 1 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v mene jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.“.

7. K existujúcim ustanoveniam článku 5 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 15 ods. 1 dohovoru:

„Na účely článku 5 zmluvy (v znení úprav podľa dohovoru) osoba je úzko prepojená s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda

druhú alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba bude považovať za úzko prepojenú s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku.“.

8. K existujúcim ustanoveniam článku 9 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 17 ods. 1 dohovoru:

„Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik prvého uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvomi podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.“.

9. K existujúcim ustanoveniam článku 13 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 9 ods. 4 dohovoru:

„Na účely zmluvy zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu viac ako 50 percent hodnoty týchto akcií alebo porovnateľných podielov priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhom zmluvnom štáte.“.

10. Článok 23 písm. b) bod i) zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 5 ods. 6 dohovoru:

„Ak rezidentovi Slovenskej republiky plynie príjem, ktorý môže byť zdanený v Japonsku podľa ustanovení zmluvy (okrem prípadov, keď tieto ustanovenia umožňujú zdanenie Japonskom výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi Japonska), potom Slovenská republika je povinná umožniť znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v Japonsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanú pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na takýto príjem, ktorý môže byť zdanený v Japonsku.

Ak je podľa akýchkoľvek ustanovení zmluvy príjem, ktorý plynie rezidentovi Slovenskej republiky, vyňatý zo zdanenia v Slovenskej republike, Slovenská republika môže napriek tomu pri výpočte sumy dane zo zostávajúcich príjmov tohto rezidenta zohľadniť vyňatý príjem.“.

11. K existujúcim ustanoveniam článku 25 ods. 1 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 16 ods. 1 druhej vety dohovoru:

„Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami zmluvy.“.

12. K existujúcim ustanoveniam článku 25 ods. 2 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 16 ods. 2 druhej vety dohovoru:

„Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.“.

13. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 7 ods. 1 dohovoru:

„Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúceho k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.“.

14. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 10 ods. 1, 2 a 3 dohovoru:

„1. V prípade, že:

a) podniku jedného zmluvného štátu plynie príjem z druhého zmluvného štátu, pričom prvý zmluvný štát považuje takýto príjem za príjem prisúditeľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretieho štátu; a

b) zisky prisúditeľné danej stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v prvom zmluvnom štáte,

výhody plynúce zo zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k časti príjmu, ku ktorému daň v treťom štáte predstavuje menej ako 60 percent dane, ktorá by bola vyrubená vo vzťahu k tejto časti príjmu v prvom zmluvnom štáte, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v prvom zmluvnom štáte. V takom prípade akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi predpismi druhého zmluvného štátu bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia zmluvy.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak príjem plynúci z druhého zmluvného štátu uvedeného v odseku 1 plynul v dôsledku alebo v súvislosti s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo len samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, pokiaľ nejde o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).

3. Ak sú podľa odseku 1 výhody zo zmluvy odopreté v súvislosti s príjmom rezidenta jedného zmluvného štátu, príslušný úrad druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s príjmom, ak v odpovedi na žiadosť tohto rezidenta tento príslušný úrad rozhodne, že poskytnutie týchto výhod je opodstatnené vzhľadom na dôvody, pre ktoré tento rezident nesplnil podmienky ustanovené v odsekoch 1 a 2. Príslušný úrad zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety, sa poradí s príslušným úradom tohto druhého zmluvného štátu predtým, ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.“.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.